Dosarul nr. 2-25780/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 august 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în sediul instanței, în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „LEGALBOOKING" împotriva lui Alexandru Jeli-Malai cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea dobânzilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

și la acțiunea reconvențională depusă de către Alexandru Jeli-Malai împotriva SRL „LEGALBOOKING" cu privire la constatarea nulității clauzelor contractuale, repararea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

La 07 decembrie 2023, avocatul Alexandru Pagu a depus cerere de chemare în judecată în interesele SRL „LEGALBOOKING" împotriva lui Alexandru Jeli-Malai cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea dobânzilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a relevat că, la 11 ianuarie 2021, pârâtul a încheiat cu SRL „LEGALBOOKING" contractul de locațiune a automobilului de model „Subaru Forester", cu numărul de înmatriculare ORG 413 pe un termen de 4 zile, începând cu 11 ianuarie 2021 și până la 15 ianuarie 2021, contra unui preț de chirie în mărime de 600 lei pentru o zi.

A mai susținut că, automobilul sus-menționat s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 11 ianuarie 2021 – 12 ianuarie 2021.

Relevă că, automobilul a fost restituit de locator cu diverse deteriorări, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal de constatare din 12 ianuarie 2021, semnat de ambele părți contractante (copie anexată).

Precizează că, potrivit prevederilor pct. 5.4 și 9.2 din contractul de locațiune, locatarul are obligația de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract în starea în care a fost transmis, în caz contrar este obligat să repare prejudiciul material cauzat.

Potrivit raportului de evaluare a pagubei nr. 168/01A din 19 ianuarie 2021, efectuat de SRL „Expert Auto Plus", suma totală a prejudiciului material cauzat companiei în urma producerii deteriorărilor este de 29 546 lei.

De asemenea reclamantul a indicat și faptul că, dobânda de întârziere pentru neachitarea sumei prejudiciului în termen constituie suma de 11 834 lei, conform tabelului de calcul al dobânzii, anexat.

La 30 octombrie 2023, în adresa pârâtului a fost expediată o notificare prin care a fost somat să achite suma datoriei, însă pârâtul nu și-a manifestat dorința de soluționare a litigiului pe cale amiabilă.

În temeiul celor expuse, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii și încasarea de la Alexandru Jeli-Malai a prejudiciului material în sumă de 29 546 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 11 834 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 1 242 lei și asistența juridică în sumă de 4 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 decembrie 2023, acțiunea a fost primită spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă și s-a acordat pârâtului termen de 30 zile pentru depunerea referinței, precum și copii de pe înscrisurile necesare (f. d. 22).

Corespondența expediată pârâtului Alexandru Jeli-Malai la adresa indicată în cererea de chemare în judecată – mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 22/3, ap. 70, a fost restituită cu mențiunea „Nereclamat” (f. d. 28).

La 15 ianuarie 2024 și 16 ianuarie 2024, Alexandru Jeli-Malai, prin cereri scrise, a solicitat eliberarea copiei cererii de chemare în judecată, pentru luare de cunoștință (f. d. 29 -30), iar la 19 ianuarie 2024 i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată, împreună cu înscrisurile anexate (f. d. 32).

Tot la 16 ianuarie 2024, Alexandru Jeli-Malai a depus referință cu înscrisurile anexate în care și-a expus considerentele sale împotriva acțiunii formulate (f. d. 39 – 83).

În referință pârâtul a menționat că nu este de acord cu pretențiile invocate de reclamant, apreciind că acestea sunt neîntemeiate, deoarece la momentul încheierii actului juridic, reclamantul nu l-a informat cu privire la clauzele contractului, fapt prin care i-ar fi fost îngrădite drepturile și libertățile fundamentale.

În acest sens a pretins încălcarea dreptului la informare, făcând trimitere la art. 16 lit. a) lit. b) și art. 24 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, precum și la art. 777 Cod civil.

Totodată, pârâtul a atras atenția instanței că în contract reclamantul ar fi inclus clauze abuzive, contrare art. 1078 lit. a) din Codul civil, precum și normelor prevăzute de art. 5 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului.

În același context, pârâtul a relevat că actul juridic ar contraveni legii și bunelor moravuri, invocând art. 334 alin. (1) - (2) din Codul civil, precum și faptul că reclamantul ar fi acționat prin comportament dolosiv (viclean), contrar art. 341 din Codul civil.

În continuare, a pretins că potrivit art. 1264 alin. (3) și art. 1265 din Codul civil, locatarul nu poartă răspundere și nu are obligația reparării bunului aflat în locațiune, menționând că el și-a îndeplinit obligațiile ce îi reveneau în calitate de locatar, în conformitate cu art. 1264 alin. (1) și (2) din Codul civil.

De asemenea, a evidențiat că procesul-verbal de predare-restituire anexat la dosar, la fila nr. 11, nu ar corespunde procesului-verbal pe care îl deține, indicând că înscrisurile din procesul-verbal de restituire prezentate de reclamant nu ar fi fost făcute de el și ar fi false. În acest sens pârâtul a susținut că automobilul fiind cu cutie automată, el nu a putut influența regimul și/sau rotațiile motorului.

A menționat că, după producerea incidentului cu automobilul ORG 413, a expediat o scrisoare deschisă în care a descris acțiunile sale și circumstanțele întâmplate, indicând că aceasta a fost transmisă prin e-mail la adresele novajust@bk.ru și legalbooking@gmail.com la 01 februarie 2021, ora 12:10.

Totodată, pârâtul a atras atenția că expertiza auto prezentată instanței la filele 13–18 nu i-a fost expediată în copie pentru a o studia și/sau contesta, considerând că astfel i-a fost îngrădit dreptul la apărare.

La 16 ianuarie 2024, pârâtul Alexandru Jeli-Malai a depus cerere reconvențională împotriva SRL „LEGALBOOKING”.

În motivarea acesteia a menționat că, prin neinformarea sa și prin clauzele abuzive incluse în contract de către reclamant, i-ar fi fost cauzat atât prejudiciu moral, cât și prejudiciu material, inclusiv prin declarațiile pe care le califică drept dolosive ale reclamantului cu privire la pretențiile invocate în cererea de chemare în judecată.

Pârâtul a indicat că, prejudiciul moral constă în suferințele morale suportate ca urmare a pretinsei încălcări a drepturilor și libertăților fundamentale consfințite de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, estimându-l la suma de 10 000 lei, sumă pe care solicită a fi încasată de la SRL „LEGALBOOKING”.

Totodată, prejudiciul material pretins ar consta și în cheltuielile suportate pentru deplasări, inclusiv costul biletelor Barcelona (Spania) – Iași (România) în sumă de 84,49 euro (convertit conform cursului BNM la data procurării biletului din 27 noiembrie 2023), precum și Iași (România) – Barcelona (Spania) în sumă de 79,29 euro (convertit conform cursului BNM la data procurării biletului din 13 ianuarie 2024).

De asemenea, pârâtul a invocat cheltuieli de transport Iași – Chișinău în sumă de 300 lei și Chișinău – Iași în sumă de 300 lei, cu trimitere la datele de pe „autogara.md”.

În continuare, pârâtul a indicat și costuri legate de raportul de locațiune, invocând „3 zile de chirie a autovehiculului” conform art. 1279 lit. b), calculate ca 3 zile x 600 lei = 1 800 lei, motivând că plata chiriei ar fi fost făcută în avans, potrivit contractului.

Pârâtul a mai menționat achitarea taxei pentru taxi la 19 ianuarie 2021, cheltuieli pentru prezentarea la expertiză în sumă de 79, 54 lei, precum și cheltuieli compuse din taxa de stat pentru referință în sumă 1 044 lei, cheltuieli pentru xerox în sumă de 130 lei, plata taxei de stat pentru copia dosarului în sumă de 1 919 lei.

În drept, pârâtul a menționat că, depune cererea în temeiul art. 172 alin. (1) și (2) și art. 173 din Codul de procedură civilă, și art. 2021 și art. 2036 alin. (1) din Codul civil.

În temeiul art. 276³ alin. (4) din Codul de procedură civilă, judecătorul a constatat că, cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită procedurii scrise.

Astfel, prin încheierea din 10 mai 2024 s-a dispus încetarea procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă, cu stabilirea examinării cauzei în procedură generală și citarea participanților la proces în ședință de judecată (f. d. 35).

În ședința de judecată din 26 septembrie 2024, instanța a pus în discuție punerea pe rol și anexarea acțiunii reconvenționale, reținând că aceasta este timbrată cu taxa de stat, însă nu este timbrată cu taxa de timbru, iar în cuprinsul ei nu sunt invocate temeiurile de fapt și de drept, acordând pârâtului posibilitatea să se conformeze cerințelor prevăzute de art. 166 – 167 din Codul de procedură civilă, iar în ședința de judecată din 29 aprilie 2025, instanța de judecată a dispus punerea pe rol a acțiunii reconvenționale.

Totodată, în ședința de judecată din 26 septembrie 2024, reprezentantului reclamantului, avocatul Alexandru Pagu, i-a fost înmânată copia referinței și a acțiunii reconvenționale, împreună cu înscrisurile anexate, fără ca acesta să formuleze obiecții.

Instanța reține și faptul că, pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul reclamantului nu a înaintat obiecții asupra acțiunii reconvenționale și nici nu s-a prezentat în ședințele de judecată, solicitând prin cererea depusă la data de 29 ianuarie 2024 examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată pârâtul/reclamant Alexandru Jeli-Malai a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și admiterea acțiunii reconvenționale.

Audiind participanții la proces, examinând cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională și materialele dosarului, apreciindu-le în ansamblu și în coroborare prin prisma prevederilor legale incidente, instanța de judecată consideră că, atât acțiunea inițială, cât și cea reconvențională urmează a fi respinse ca neîntemeiate, din motivele ce succed.

Conform prevederilor art. 117 alin.(1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În ședința de judecată s-a constatat, iar din materialele cauzei rezultă că, între SRL „LEGALBOOKING”, în calitate de locator, și Alexandru Jeli-Malai, în calitate de locatar, a existat un raport juridic de locațiune derivat din contractul încheiat la 11 ianuarie 2021, având ca obiect transmiterea în folosință temporară a automobilului de model „Subaru Forester” cu numărul de înmatriculare ORG 413, pentru perioada 11 ianuarie 2021 – 15 ianuarie 2021, la preț de 600 lei pentru o zi (f. d. 8 – 10).

Automobilul a fost predat în folosința pârâtului prin procesul-verbal semnat la aceeași dată (f. d. 11).

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a invocat faptul restituirii automobilului cu deteriorări la 12 ianuarie 2021, ora 23:50 (f. d. 11), depunând în acest sens actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 168/01A și raportul de evaluare a pagubei nr. 168/01A din 19 ianuarie 2021, prin care s-ar fi stabilit un prejudiciu material în mărime de 29 546 lei (f. d. 13, 14 – 18).

Prin actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 168/01A, întocmit la 19 ianuarie 2021 de inginer-expertul Ciobanu Adrian, s-a consemnat examinarea automobilului model „Subaru Forester”, nr. de înmatriculare ORG 413, proprietar SRL „Legalbooking”.

În act sunt indicate agregatele avariate, arbore cotit, mecanism bielă-manivelă, pistoane cu segmenți, bloc motor, furnituri, iar în raportul de evaluare a pagubei nr. 168/01A din 19 ianuarie 2021, emis de SRL „Expert Auto Plus”, evaluatorul a prezentat lista pieselor necesare recondiționării automobilului, costul materialelor necesare reparației, lista lucrărilor (manopera) cu timpul normat, indicând tariful per oră, calculul valorii totale a prejudiciului.

Potrivit concluziilor raportului, valoarea totală a prejudiciului a fost estimată la 29 546,15 lei.

Instanța mai reține că, reclamanta a notificat pârâtul cu privire la examinarea automobilului, în vederea constatării pagubelor materiale, stabilită pentru 19 ianuarie 2021, notificarea fiind recepționată/semnată de către pârât la 17 ianuarie 2021 (f. d. 12).

Prin notificarea din 30 octombrie 2023, SRL „Legalbooking" a solicitat pârâului onorarea benevolă a obligației asumate prin contractul de locațiune încheiat la 11 ianuarie 2021, fiind recepționată la 02 noiembrie 2023 (f. d. 20).

Reclamanta a calculat și pretinde dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen a prejudiciului material în mărime de 11 834 lei, anexând și calculul dobânzii de întârziere (f. d. 21).

Drept urmare, reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Art. 1251 din Codul civil prevede faptul că, prin contract de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Potrivit art. 1254 alin. (1) – (3) din Codul civil, locatorul este obligat să predea locatarului bunul în starea corespunzătoare, conform destinaţiei convenite prin contract, şi să menţină bunul în această stare pe durata locaţiunii.

Bunul dat de locator trebuie să fie liber de orice viciu material sau juridic.

Bunul este considerat liber de orice viciu material când are caracteristicile convenite. Bunul este liber de vicii materiale în cazul în care poate fi folosit conform destinaţiei stabilite în contract, dacă nu s-a convenit asupra unor anumite caracteristici, sau conform destinaţiei obişnuite a unor asemenea bunuri dacă nu s-a convenit asupra folosinţei.

În conformitate cu art. 1264 alin. (1) lit. a) – b) și alin. (3) din Codul civil, locatarul este obligat:

a) să folosească bunul potrivit destinaţiei şi în conformitate cu clauzele contractului;

b) să păstreze şi să asigure integritatea bunului;

(3) Locatarul nu este obligat să efectueze reparaţiile curente doar pentru a înlătura efectele uzurii normale a bunului.

Instanța constată că litigiul vizează antrenarea răspunderii patrimoniale a locatarului pentru deteriorarea bunului închiriat.

În asemenea cauze, conform regulilor generale ale răspunderii civile și ale raportului de locațiune, partea care pretinde existența unui prejudiciu și solicită repararea lui are obligația de a demonstra nu doar existența contractului, ci și existența prejudiciului, întinderea acestuia, producerea lui în perioada folosinței bunului de către locatar, precum și legătura cauzală dintre conduita locatarului și deteriorările invocate.

Instanța reține că, SRL „LEGALBOOKING", deși a depus înscrisuri care confirmă existența contractului și existența unor constatări tehnice ulterioare, nu a demonstrat în mod convingător și suficient circumstanțe esențiale care să permită angajarea răspunderii pârâtului.

Astfel, instanța observă că, procesul-verbal de restituire din 12 ianuarie 2021, deși este invocat drept bază pentru reținerea deteriorărilor, nu oferă prin el însuși o claritate asupra cauzei tehnice a defectării și nici asupra mecanismului în care aceasta s-ar fi produs.

În special, acest înscris nu stabilește în mod cert că deteriorările sunt consecința directă a acțiunilor pârâtului ori a unei utilizări contrare condițiilor contractuale.

Procesul-verbal nu înlătură posibilitatea unei defectări de origine tehnică, a existenței unor vicii preexistente, a unei uzuri ori a unui defect independent de exploatarea locatarului, aspecte care, în lipsa unei clarificări tehnice complete, rămân nelămurite.

În aceeași ordine, instanța constată că înscrisurile emise de SRL „Expert Auto Plus” – Actul de examinare a mijlocului de transport auto din 19 ianuarie 2021, precum și Raportul de evaluare a pagubei nr. 168/01A din 19 ianuarie 2021 – confirmă faptul că automobilul a fost supus unei examinări tehnice la 19 ianuarie 2021, fiind identificate anumite componente și agregate ce ar necesita recondiționare.

Din actul de examinare rezultă că au fost menționate drept deteriorate componente precum: arbore cotit, mecanism bielă-manivelă, pistoane cu segmenți, bloc motor, furnituri, fiind indicată necesitatea unor lucrări pentru înlăturarea defecțiunilor.

În raportul de evaluare se arată costul estimativ al pieselor și al lucrărilor (manopera), inclusiv materiale, stabilindu-se suma totală estimată a prejudiciului la 29 546,15 lei, iar anexele fotografice redau imagini ale automobilului și ale unor piese componente.

Totuși, instanța constată că aceste înscrisuri doar arată ce reparații ar fi necesare și cât ar costa, dar nu demonstrează că pârâtul este vinovat de deteriorarea automobilului.

În special, aceste înscrisuri nu conțin constatări apte să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că deteriorările au fost produse prin fapta pârâtului, în perioada locațiunii, și nu din alte cauze tehnice, inclusiv până la transmiterea mijlocului de transport în locațiune.

La caz, din actele cauzei și probele administrate nu rezultă stabilirea în mod concludent a circumstanțelor determinante privind momentul și cauza deteriorărilor, precum și faptul că acestea sunt consecința unei conduite culpabile a locatarului și nu țin de starea tehnică a bunului, viciile ori uzura acestuia, aspecte ce rămân neclarificate prin mijloace probatorii certe.

În aceste circumstanțe, instanța reține că reclamanta nu a administrat probe concludente care să demonstreze că defecțiunile constatate s-au produs anume în perioada locațiunii și nu până la transmiterea mijlocului de transport în folosință lui Alexandru Jeli-Malai, și că aceste defecțiuni ar fi imputabile locatarului.

Totodată, instanța observă că, contractul de locațiune din 11 ianuarie 2021 conține o singură clauză referitoare la obligația locatarului de a repara prejudiciul în caz de defectare a motorului, or conform pct. 8.1.19, locatarul este obligat să repare integral prejudiciul material cauzat în situația în care motorul s-a defectat din cauza pătrunderii apei.

În susținerea lipsei obligației locatarului de a repara motorul sau prejudiciul material în cazul din speță instanța reține copia procesului-verbal de restituire a automobilului întocmit la 12 ianuarie 2021, din care se deduce expres că SRL „LEGALBOOKING” a reținut și menționat motivul defecțiunii motorului ca fiind ridicarea mașinii în pantă (f. d. 11).

În lipsa unor dovezi certe privind motivul defectării motorului, și anume de pătrundere a apei în acesta, în lipsa unor dovezi de vinovăție a locatarului, pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului material în sumă de 29 546 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Dat fiind faptul că, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului material solicitat de către reclamant a fost respinsă, cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 11 834 lei se apreciază a fi subsecventă, motiv din care instanța ajunge la concluzia de a o respinge.

În cadrul examinării litigiului, pârâtul Alexandru Jeli-Malai a depus referință, prin care a contestat pretențiile reclamantului. Acesta a susținut că actul juridic de locațiune ar conține clauze abuzive, că la încheierea contractului nu ar fi fost informat corespunzător și că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate atât din punct de vedere faptic, cât și juridic. Totodată, pârâtul a menționat că pretinsa deteriorare a automobilului și consecințele acesteia nu îi pot fi imputate și că actele prezentate de reclamant nu demonstrează legătura de cauzalitate și vinovăția sa.

Ulterior, la 16 ianuarie 2024, pârâtul a înaintat acțiune reconvențională prin care în esență a solicitat constatarea nulității unor clauze contractuale, repararea prejudiciului material pretins

(cheltuieli de deplasare, costuri legate de prezentarea în instanță și alte cheltuieli), precum și compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Instanța reține că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sau obiecțiilor sale. Totodată, instanța apreciază probele în baza convingerii sale, formate după examinarea completă și obiectivă a materialelor dosarului.

Raportând acest aspect la pretențiile formulate pe calea acțiunii reconvenționale, instanța reține următoarele.

Cu privire la nulitatea clauzelor contractuale, instanța menționează că, deși pârâtul a pretins că unele clauze ar fi „abuzive" și că nu ar fi fost informat corespunzător la semnarea contractului, totuși asemenea afirmații nu sunt suficiente pentru a constata nulitatea, deoarece nulitatea presupune indicarea concretă a clauzei contestate, explicarea motivului de nulitate și prezentarea probelor care justifică nulitatea.

La caz, reclamantul reconvențional nu a demonstrat că a fost lipsit de posibilitatea reală de a citi și înțelege contractul, sau că ar fi semnat contractul în condiții care să îi afecteze voința (constrângere, înșelăciune ori eroare determinantă).

Din materialele dosarului rezultă existența contractului în formă scrisă, iar Alexandru Jeli-Malai nu a prezentat probe clare care să arate că semnarea a avut loc în condiții ilegale.

În continuare, s-a mai susținut că procesul-verbal de predare-restituire anexat la dosar nu ar corespunde celui pe care îl deține și că înscrisurile din varianta prezentată de reclamant nu ar fi fost făcute de el, fiind false.

Instanța constată însă că pârâtul/reclamant reconvențional a prezentat, în susținerea poziției sale, un proces-verbal în formă necompletată și nesemnată, care prin conținutul său, nu permite stabilirea stării automobilului la restituire și nu confirmă circumstanțele invocate de acesta.

În schimb, SRL „LEGALBOOKING" a prezentat procesul-verbal completat și semnat, care consemnează constatările de la momentul restituirii automobilului și poartă semnăturile părților, din care s-ar deduce că Alexandru Jeli-Malai a comunicat despre faptul opririi motorului în momentul ridicării în pantă (f. d. 11).

Dacă pârâtul/reclamant reconvențional considera că înscrisurile ori semnătura nu îi aparțin și invocă falsificarea probelor, acesta avea posibilitatea să defăimeze proba respectivă în ordinea art. 227 din Codul de procedură civilă, sau să solicite efectuarea expertizei ori administrarea altor probe care să confirme falsul invocat sau să demonstreze contrariul.

În lipsa unei certitudini în acest sens, instanța reține că afirmațiile pârâtului privind pretinsa falsificare rămân nedovedite și nu pot fi acceptate.

Prin urmare, instanța constată că pretenția privind constatarea nulității clauzelor contractuale este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu privire la prejudiciul material pretins compus din cheltuieli de deplasare, odihnă ratată, multiplicări și taxe, instanța constată că reclamantul reconvențional solicită compensarea unor cheltuieli, invocând bilete de avion, transport, cheltuieli pentru prezentarea la ședințele de judecată, precum și cheltuieli pentru pretinse servicii turistice, pe motivul defectării automobilului închiriat.

Instanța reține că, pentru a fi admise asemenea pretenții, reclamantul reconvențional trebuia să demonstreze: că a suportat efectiv cheltuielile, că ele sunt necesare și justificat suportate și, mai ales, că există o legătură directă între fapta imputată SRL „LEGALBOOKING" și aceste cheltuieli.

Or la caz, aceste elemente nu au fost dovedite și suficient de convingătoare.

În plus, potrivit pct. 8.1.7 din contractul de locațiune, locatarul avea dreptul să utilizeze automobilul doar pe teritoriul Republicii Moldova, iar pentru deplasarea peste hotare era necesar acordul prealabil al locatorului.

În condițiile în care reclamantul reconvențional își întemeiază o parte din pretenții pe pretinse servicii turistice și o deplasare eșuată peste hotare cu automobilul închiriat, instanța constată că nu s-a confirmat existența acordului locatorului pentru folosirea automobilului în afara țării, astfel încât aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina locatorului.

Totodată, cheltuielile de deplasare pentru prezentarea în instanță țin de alegerea personală a părții de a participa la ședințe și nu reprezintă, prin ele însele, un prejudiciu care poate fi cerut de la partea adversă în lipsa demonstrării faptului că deplasarea s-a efectuat exclusiv în interesul și determinate de prezentul proces judiciar.

De asemenea, cheltuielile de multiplicare a actelor și taxele achitate nu constituie prejudiciu material de sine stătător, ci sunt cheltuieli de judecată, care se examinează separat în contextul regulilor privind cheltuielile de judecată.

Or Codul de procedură civilă expres prevede că, pot fi compensate cheltuielile de judecată doar în cazul în care partea a avut câștig de cauză.

În speță, acțiunea reconvențională a fost respinsă, iar pe cale de consecință și cheltuielile de judecată s-au apreciat nejustificate spre încasare.

Cu referire la prejudiciul moral, reclamantul reconvențional solicită încasarea unei sume de bani pentru suferințe morale pretins suportate în legătură cu raportul contractual, calitatea de consumator și litigiul dintre părți.

Instanța reține că prejudiciul moral poate fi acordat doar dacă se dovedește existența unei fapte imputabile părții adverse, existența suferinței morale și legătura directă dintre acea faptă și suferințele invocate.

La caz, reclamantul reconvențional nu a prezentat probe clare din care să rezulte că SRL „LEGALBOOKING” ar fi comis acțiuni care să fi generat un prejudiciu moral.

Totodată, nu au fost prezentate probe privind intensitatea și consecințele reale ale pretinsei suferințe.

În aceste condiții, instanța conchide că pretenția privind prejudiciul moral este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Revenind la chestiunea privind cheltuielile de judecată și raportând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, instanța concluzionează că, nu sunt întrunite condițiile pentru acordarea cheltuielilor de judecată în favoarea vreuneia dintre părți inclusiv pe motiv că niciuna din părți nu a avut câștig de cauză.

În conformitate cu art. art. 94, 206, 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de SRL „LEGALBOOKING” împotriva lui Alexandru Jeli-Malai cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 29 546 lei pretins a fi cauzat prin deteriorarea mijlocului de transport închiriat, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 11 834 lei și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de către Alexandru Jeli-Malai împotriva SRL „LEGALBOOKING” cu privire la constatarea nulității clauzelor din contractul de locațiune din 11 ianuarie 2021, repararea prejudiciului material constituit din cheltuieli de deplasare la ședințele de judecată, cheltuieli pentru odihna pretins ratată în România ca urmare a defectării mijlocului de transport închiriat, cheltuieli de multiplicare a actelor, taxă de stat și de timbru aferente acțiunii reconvenționale, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**